

Márton nap

Tóthné Orosz Andrea
Barackfa csoport

Ismét eljött a tök faragás ideje.

Sokat gondolkodtam, mit is faraghatna a Barackfa csoport ebben az évben. Próbáltam gyerekek fejjel gondolkodni, vajon mi tetszene nekem és más gyerekeknek is... aztán beugrott minden gyerekeret a szereti az izgó-mozgó bogarakat! Ezt tovább gondolva jött az ötlet legyenek mécses pókok, mert minél több mécses ég, a tök annál látványosabb. Így született meg a pókfészek, ami önmagáért beszélt!



A díjnyertes tök



Felvonulunk...

Bodo Renáta

Anyaaaaa, anyaaaaaa... suttogetta 5,40-kor. Már reggel van?

Nem hiszem, mormogtam, aludjunk még. A cicák is alszanak, a kutyák is... próbáltam elejét venni a hosszús párbeszédnek, lévén a kicsi még szundikált.

A cicák lehet, de a libák biztos nem – jött a gyors válasz, kipattant az ágyból és rögtön magyarulni kezdett: tudod, ma megyünk a lámpákkal, világítjuk a teret, át a templomig.

...oké, csak halkán, volt az utolsó kísérletem, de addigra okafogyottá vált minden erőfeszítés, lévén hugi is ébren: én is akajok jibát!

Anyira felvillanyozódtak a csajok, hogy életünkben először sikerült 8 előtt oviba - bölcsibe érnünk úgy, hogy közben abszolváltuk az én pörgős szoknyát/nem cicásat/nem rózsaszint/nem új harisnyát/nem balerina cipőt veszek fel közel negyven perces kérdéskörét, ami persze gondos kiválasztás után mégis a szennyben landolt, mert nem bírta a kakaó-foltot.

Befelé menet még megvizsgáltuk a tököket (igen behatóan, hosszú percekét töltöttünk az óvoda bejáratánál), majd lelkekre kötötte, hogy időben és jókor, de biztosan ne késve legyek a helyszínen (mármost az óvodában), mert: érted anya, délután felvonulunk.

Amikor sietve, karomban a kisébellel, egy félig majszolt kiflivel, rongyival és egy papírral, de igen csinos, a bölcsikében készített libával az ovihoz értem, már gyülekeztek a többiek:

Szülők, nagyszülők, gyerekek, óvónénik, dadusok szép, tömött sorban, kicsi lámpásaikkal várták az indulást. Mi is besoroltunk, beizzítottuk a mécses és indultunk a tömeggel.

Bevallom, kicsit meghatódtam. Szép volt az este, szép volt a világító, élő oszlop, ahogy kigyózza vonult a Főtérig, halkán duruzsolva a kis libás dalt. Boldog voltam, hogy gyerekeim így ismerkedhetnek az ünnepeinkkel, múltunkkal, hogy végre nem mossuk össze a halloween-i, máshonnan átvett szokásukat a saját, évszázados hagyományainkkal.

A Főtér jó hangulatú fórummá változott, ahol mindenki szavazhatott a neki tetsző, legszebb tökre, eszegethetett az isteni, házi készítésű sütekből, és válthatott néhány mondatot azokkal is, akikkel a reggeli vagy délutáni rohanásban elmellőzik egymást.

Azt hiszem, szerencsések vagyunk: gyerekeink idilli környezetben, felkészült, szerető, gondos neveléssel szívhatják magukba a múltat, a hagyományok tiszteletét, az ünnepek fontosságát, hogy mélyre ható gyökereikkel majd erős fákká cseperedjenek. Köszönet érte!



Füles mackók az állatkertben

Szabó Zsófi szülei

Az Állatok Világnapja alkalmából a Kispatak óvoda Füles mackó csoportja nagy izgalommal várt állatkerti látogatást tett. Az időjárás is kedvezően alakult, a buszokban Marika és Ági néni iránymutatásával mindenki elfoglalta a helyét. A sofőr bácsi mindenkinek bekötötte a biztonsági övét és a gyerekek örömeire elindultak a buszok.

Az úton minden gyerek a saját kedvenc állatáról beszélt. Zsófi az állatok királyát, az oroszlánt, Gábor az elefántot, Bence a majmokat szerette volna látni. Az állatkert kapujában gyors jegyváltást követően, Marika néni megkérdezte a gyerekeket melyik állatot szeretnék elsőként látni. Mindegyikőjük a saját kedvencét kiáltotta, majd közös megegyezéssel elindultunk az elefántokhoz. Az úton az óvó nénik elmagyarázták, melyik állat hol él, hogyan rejtőzködik el, hogyan védekezik. A zsiráf falevelekkel táplálkozik, hosszú lábai, hosszú nyaka ehhez nyújtanak segítséget. A rejtőzködésre szolgál a bőr, a bunda színe.

A medvék sajnos már főpróbát tartottak a téli álmhoz, a kifutó két sarkában hátat fordítva feküdtek.

Rövid pihenő, tízórai, majd kis játszótéri kikapcsolódás után a fókák bemutatják gyorsaságukat, ügyességüket, ez minden gyereknek tetszett. Majd következett a madarak színes világa, mindenki talált magának egy neki legszebbnek tetszőt. A kigyóknál, már mindenki látta miért fontos a szín a rejtőzködő életmódhoz.

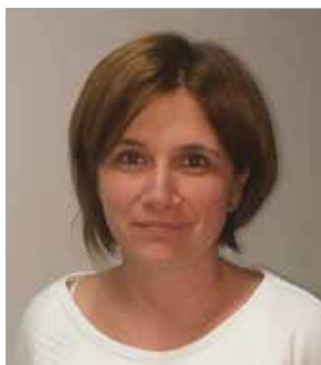
A hazafelé út csendesen telt, gyerek, felnőtt elfáradt, mindenki gazdagabb lett tudásban, élményben. Az ebédnél mindenki a saját kedvenc vagy „új” kedvenc állatáról mesélt. Köszönjük szépen!

*Ellátogatott az állatkertbe / a vidám Fülesmackó csapat,
hogy e jeles napon / megünnepelje az állatokat.
Zsiráf, gepárd, pávián, / Szavannán él nemde bár.
Színe tarka, lépte gyors, / Tigris ez te kisokos!
Így telt el egy csodás nap, / Köszönjük az Ovinak!*



Új pedagógiai asszisztens

Polyik-Vaday Krisztina



Születésem óta Nagykovácsiban élek. Vágyam volt hogy gyermekeimet is itt neveljem fel. Ez a kívánságom megvalósult, hiszen két kisfiam is ide született.

Októbertől a Barackfa és a Gesztenyefa csoportok lelkes segítője vagyok. Biztos vagyok benne, hogy a hétköznapiakat mindkét csoportban aktívan és nagyon jó hangulatban fogjuk együtt eltölteni a közös sikerek érdekében.

Nemsokára megszólal a karácsonyi csengő, melynek hangja a családot, az otthon melegét juttatja eszünkbe. Ahol béke és szeretet van, ott megbítt, bensőséges kapcsolatokra épülő családot, közösséget lehet teremteni.

*„NEMES SZÉP ÉLETHEZ NEM KELLENEK
NAGY CSELEKEDETEK,
CSUPÁN TISZTA SZÍV ÉS SOK- SOK SZERETET.”*

/Pázmány Péter/

Az ünnepi készülődés ideje elérkezett a Kispatak óvodában is. Hagyományunkhoz híven minden évben meghívjuk a szülőket is akik szívesen jönnek az adventi koszorúkötésre, karácsonyváro délutánunkra. Természetesen az ünnepi felkészülést a gyerekekkel is folyamatosan végezzük. Mézeskalácsot sütünk, festünk, ragasztunk, ünnepi meghívókat készítünk. Gyakoroljuk a verseket, mondókákat, dalos népi játékokat: a pásztorjátékot, karácsonyi zenét hallgatunk és mi is énekeljük kedvenc ünnepi énekeinket. A legkisebttől (3 év) a legnagyobb gyermekünkig (7 év) mindenki talál olyan elfoglaltságot, ami felkelti érdeklődését és kedvvel végezhet. Érzelmileg felkészülten, egészséges izgalommal várjuk együtt a karácsonyt!

*„Kicsi vagyok, székre állok,
onnét egy nagyot kiáltok,
hogy mindnyájan meghalljátok
Boldog Ünnepeket Kívánunk!”
/Magyar népköltés/*



120 évvel ezelőtt nyílt meg Nagykovácsiban az első Óvoda



E jeles eseményre emlékezve szeretnénk méltón ünnepelni Óvodánk falain belül és kívül is. Terveink szerint fotó- és játékiállításal, beszélgetős visszaemlékezésekkel, emlékkönyv kiadásával készülünk az ünneplésre.

2016. júniusában a Dózsa György utcai óvodánk épülete fog helyet adni a megsárgult fotóknak, az egykori játékoknak, emléktárgyaknak, írásos relikviáknak.

Kérjük, ha van az Ön birtokában olyan tárgyi emlék, melyre tekintve az egykor volt óvodás emlékek tolnak szívébe, ajánlja fel kiállításunkhoz, hogy még szebb, még gazdagabb emléket idézhessünk a régmúltról.

A kiállításra szánt tárgyakat Papp-Dadai Laura várja a Dózsa György utcai óvodában minden hétköznap 8 és 16 óra között. Amennyiben szeretné, hogy mi menjünk el érte az otthonába, akkor kérjük, hívja telefonszámunkat: 26/389-305

Köszönjük, hogy segíti a 120 éves Nagykovácsi Óvoda emlékkiállításának megvalósulását.